¶Que aūt ſit virtus ⁊ efficacia huiꝰ ſacra
menti ſequit̃. Ut det illis hereditatem
gentiū.i.vitā eternā ad quaȝ introducit h̄
ſacramentū.vñ q̄ manducat meā carneȝ et
bibit meū ſanguinē habet vitā eternā.dicit̃
aūt vita beata hereditas gentiū q̄ ad eam
oēs gentes eo q̄ ad imaginē dei create ſunt
aptitudinē habent opera manuū eius
maxime in h̄ ſacramēto veritas q̄ in eo ē
corpꝰ xp̄i verū.nō eſt ibi fallacia nō fātaſia.
ſȝ veritas p̄ſentie xp̄i et iudiciū vite. ſumē
tibus deuote et iudiciū mortis indigne ſu
mentibꝰ. ¶Fidelia oīa mādata eius
et maxime mādata de ꝯſecratiōe.et vſu hꝰ
ſacramenti q̄ habent̃ in euāgelio.fidelia q̄a
a fideliſſimo ſūt mādata.fidelia.q̄ fidelibꝰ
ſūt vtilia cōfirmata miraculis facta in
veritate.i.ab eo q̄ nō mentit̃ et equitate
id eſt.ab eo qui nihil iniquum mandat.
¶Aſſignās p̄pheta tempꝰ inſtitutōnis ſa
cramenti qd̄ fuit in cena imīnēte paſſione
ait.tūc Redēptōeȝ miſit dominꝰ po
pulo ſuo q̄ xp̄s ex obediētia dei p̄ris venit
ad ſuā paſſionē p̄ quā redemptū eſt genus
humanū.⁊ tunc mādauit.i.inſtituit euca
riſtie ſacramentū qd̄ teſtamentū dr̄ i euā
gelio mathei.xxvj.inſtituit dico in eternū
nō ad tempꝰ ſicut ſacrificia legalia quibus
ſuccedit h̄ ſacrificiū.huic āt nullū aliud ſuc
cedit niſi vita beata in qua eſt plena fruitō
xp̄i ꝯtenti in h̄ ſacramēto. ¶De fructu ſa
cramenti huiꝰ ait. Sanctū eſt nomē eꝰ
ſanctū eſt in ſe ⁊ ſanctū eſt effectiue quia di
gne accedētes ampliꝰ ſanctificat terribile
q̄ntum ad indigne accedentes q̄s damnat
iniciū aūt ſaporis et illuminatōis ī hoc
ſacramento eſt timor domini qui pur
gat palatuȝ ab amaritudine peccati et facit
bene ſapere qd̄ ſapidū eſt. ¶Unde ſequit̃.
Intellectus dignitatis ſacramēti euca
riſtie eſt bonꝰ ſcȝ vtilis ſumentibꝰ illd̄
his qui ſicut intelligunt ita ad eius
ſuſceptōeȝ ſe diſponūt cuiꝰ ſacramen
ti laudatio manet in eccleſia in ſeculū
ſeculi.

¶Pſalmus.CXI.in quo monet
ad laudem dei.

Beatus uir qui nō per
deuia huiꝰ mūdi querit beatitu
dinē.ſed qui timore filiali timet
deū offendere ideo btūs beatitudine ſpei
q̄ talis mandata eiuſ cū vero affectu
amoris adiplet ſeu adiplere cupit.
¶Propheta de p̄mio timentiū deuȝ ait.
opus timētis deū et ex caritate adimplētis
mandata eiꝰ faciet eū Potens in terra
viuentiū ad emendū regnū celoꝝ et meren
dum vitā beatā.et imitatores iuſtorū
benedicentur eterna retributione.
Item Gloria de puritate ꝯſcientie et di
uitie ſanctaꝝ virtutū in domo timētis
deū et meritū iuſticie eius manet in
eternū. ¶Hec inde ſunt viro iuſto.quia
Exortū eſt nobis q̄ in tenebris eramꝰ
lumen de lumine.deus verꝰ de deo vō vt
peccatoꝝ tenebras pellat.et h̄ rectis cor
de quoꝝ cor recte tendit p̄ amorem in deū
ſicut in p̄ncipiū et vltimū finē eiꝰ qd̄ lumen
eſt ille q̄ eſt miſericors natura et miſe
rator exhibitione et iuſtus p̄miſſoꝝ ad
impletōne. ¶Iocundus.i.letus in ſecre
to ꝯſcientie et gratus deo eſt hō qui mi
ſeretur hilariter egentibꝰ et cōmodat
pecuniā auxiliū ⁊ fauorē ḡtis tribuit petēti
bꝰ.talis ei diligēt cōſiderat q̄lit̃ reſpōde
bit domino i iudicio de miſcd̄ia arguen
ti.et ob h̄ facit op̄a miſcd̄ie.et talis nūquā
a gloria beatitudinis ſeparabitur.
¶Bene dico non cōmouebit̃.ſȝ In me
moria eterna erit iuſtus cū laudibuſ
ab auditione aūt mala quā audiet im
miſericordes ſcȝ ite maledicti i ignē eternū.
non timebit ſȝ bonā audiet quā audituri
ri ſūt miſericordes.ſcȝ venite benedicti.⁊c.
¶Dico non timebit. q̄ Cor iuſti ſem
per eſt paratum ſperare in domino
non in mundo.non in rebus caducis con
firmatū eſt cor eius in caritate ⁊ patiē
tia vt nulla re ſeculi nullis temptatōnibus
frangāt̃.nulliꝰ minas formidet . et q̄a ſpes
ſua tota poſita eſt in dn̄o non cōmoue
bitur aīa eiꝰ a ſpe ſua donec res veniat.
vnde ſequitur.donec exiſtens in terra vi

ueniuz inde deſpiciat inimicos ſuos
quoſcūqȝ. ¶ Et ꝓpter h̄ Diſperſit. id eſt.
dedit ꝓpter amorē dei iuſt⁹ liberaliter ſine
ſpe retributōis terrene pauperib⁹ non di
uitibus. non adulatoribus. ſeu hiſtrionib⁹
iuſticie ei⁹ remunerator manet eter
naliter et fama eius erit glorioſa Pro
pheta de maloꝝ punitione ait. Peccator
videbit viri iuſti exultatōem et ſuam mi
ſeriā et iraſcetur cōmotus et etiā cōtur
batus ꝓpter illam dentib⁹ ſuis fremet
pre inuidia de bonoꝝ gloria quam amiſit.
et tabeſcet non potens implere quod de
ſiderat deſideriū ei peccatoꝝ peribit
ab eis vt nihil deſiderabiliū habere poſſint
nec preſentium nec futuroꝝ. et inde crucia
bunt in ſeipis

¶ Pſalmus. CXII. in quo monet
ad laudandum deum.

Laudate ſerui humiles
dominuz laudate nomen
domini eius facta et virtutes
ꝑdicando in qb⁹ ipe laudabilis apparet.
Laudate dico non ad horam. ſed Sit no
men domini benedictū a vobis bene
dictione laudis et hoc ſine fine.
Laudate dico non in vno loco tantū ſed ſp
ꝛ vbiqȝ. quoniam A ſolis ortu vſqȝ ad
occaſum laudabile ē nomē domini
¶ Et h̄ merito. quoniā Domin⁹ excel
ſus ſuper oēs hoīes cuiuſcūqȝ po
teſtatis et dignitatis et ſuper ange
licas virtutes eſt glorioſus.
¶ Vere glorioſus et excelſus eſt dn̄s ſup
omnia. quoniā Quis quantūcūqȝ excel
ſus eſt ſicut deus nullus qui habitat
in angelis in ſanctis ꝑeminentiā vtu
tum altis qui humiles reſpicit eis cō
deſcendendo et hoc in celo et in terra
in celo humiles angelos cōfirmando. et in
terra hoīes humiles penitētes iuſtificādo.
¶ Et vere humilia reſpicit dn̄s. quoniam
ipe eſt Suſcitans ꝑ ſuā gratiaȝ a terra
inopem virtutib⁹. ſuſcitando in eo virtu
tes. et de loco vili erigens pauperez
non habentem opera virtutum dando ei
gratiam bonorum operum. ¶ Et hoc
Vt collocet eū cū principib⁹ angeli
cis et cū apoſtolis q̄ principes ſunt po
puli chriſtiani. ¶ Nullus certe eſt ſicut
deus noſter. Qui ſterilem habitare
facit in domo matrem filioꝝ letan
tem.

¶ Pſalmus. CXIII. in quo monet
ad cultū et laudem veri dei.

¶ Propheta narraturus aliqua be
neficia exhibita populo iſrahelitic
co dicit.

In exitu Iſrahel de Egipto — Cum popul⁹ iſra
hel qui dr̄ domus iacob exiret de
egipto populo barbaro infideli ꝛ
aſpero Facta eſt iudea locus ſanctifi
cationis eius. qꝛ in ea templū dn̄i edifi
catum fuit vbi cultus fuit dei ꝛ doctrina le
gis et ꝓphetaꝝ et iſrael factus eſt exer
citus eius ad debellandū cananeos.
Mare rubrū quaſi ſi intelligeret vo
luntatem dei ſe in partes diuiſit re
trahendo ſe a medio vt populus pede
ſicco tranſiret. ꝛ qn̄ venerunt ad iordanem
iordanis cōuerſus eſt retrorſuz ver
ſus locū ſui originis vt faceret eis viam.
Montes et colles materiam exul
tationis dederunt qꝛ in tranſitu fluuij
arnon ſcopuli inclinati videbant applaude
re aduentui filioꝝ iſrael ꝛ tranſitui eorum.
¶ Propheta vt excitet admiratōem inter
rogat vnde venerunt hec mirabilia q̄ facta
ſunt dicens. Quid eſt tibi mare q⁹ fu
giſti et tu iordanis q⁹ cōuerſus es
retrorſum. Mōtes exultaſtis ſicut
arietes et colles ſicut agni ouium.
¶ Idem ꝓpheta reſpondens ait. A volū
tate dei omnipotentis cui etiā obedi
unt inſenſibilia iſta proceſſerunt ſicut enim
ad dei nutum mota eſt terra quando
abſorbuit dathan et abiron ita montes et
colles et aque in conſimilib⁹ ad nutum dei
mouentur. Ipe etiam eſt Qui in deſer
to conuertit petram in ſtagna aqua
rū et rupem in fontes aquarum.
¶ Propheta in perſona bonoꝝ iudeoꝝ qꝛ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf